

Arrest

nr. 175 878 van 6 oktober 2016
in de zaken RvV X en X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 februari 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 januari 2016 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (rolnr. X).

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van dezelfde beslissing (rolnr. X).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 13 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 augustus 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaten A. BROCORENS en A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De in de aanhef van dit arrest vermelde beslissing is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/68-2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), luidt als volgt:

“Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften”.

Met toepassing van artikel 39/68-2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet worden de beroepen met rolno. X en nr. X van rechtswege gevoegd.

In het proces-verbaal van de terechtzitting kan het volgende gelezen worden:

“De voorzitter wijst erop dat in de zeventiende en achttiende zaak op de rol verzoekschriften werden ingediend tegen dezelfde beslissingen, waarbij overeenkomstig artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet, de Raad oordeelt op grond van het laatst ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij ter terechtzitting een ander verzoekschrift aanduidt. In deze geeft de voorzitter aan dat de achttiende zaak op de rol het meest recente dossier betreft. De verzoekende partij bevestigt de achttiende zaak op de rol te willen behouden.”

Gelet op het voormelde zal de Raad derhalve uitspraak doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer X en wordt de verzoekende partij geacht afstand te doen van het verzoekschrift met rolnummer X.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Het “belang” wordt door de wet niet omschreven. De wetgever heeft aan de Raad de zorg gelaten om dat begrip inhoud te geven met dien verstande dat hij hiertoe kan teruggrijpen naar de interpretatie die de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State aan dit wettelijk begrip geeft (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

De belangvereiste veronderstelt dat de verzoekende partij door de bestreden beslissing is benadeeld en dat dit nadeel persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel is. Het belang waarvan een verzoekende partij blijf moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep tot op het ogenblik van de uitspraak (RvS 27 januari 2010, nr. 200.084).

3.2. Het komt de Raad toe desnoods ambtshalve te onderzoeken of aan de belangvereiste is voldaan.

3.3. Uit het wachtregister waartoe de Raad toegang heeft blijkt dat de asielaanvraag van de verzoekende partij op 2 juni 2016 ter behandeling werd overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het houdt in dat de Italiaanse autoriteiten die conform de bestreden beslissing verantwoordelijk werden geacht voor de behandeling van de asielaanvraag van verzoeker – wat de reden vormt waarom verzoeker het verblijf werd geweigerd en een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgereikt – hiervoor niet langer verantwoordelijk zijn. Het houdt in dat de bestreden bijlage 26quater die blijkens zijn aanhef getroffen werd op grond van artikel 71/3, §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen - dat onder meer bepaalt, *“Wanneer de asielzoeker overgedragen moet worden aan de verantwoordelijke Staat en hem het verblijf in het Rijk geweigerd werd, ontvangt hij een bevel om het grondgebied te verlaten (...)”* – niet meer kan uitgevoerd worden en dit voor wat betreft de twee beslissingen die erin vervat zijn. De Raad dient derhalve vast te stellen dat de verzoekende partij geen belang meer kan laten gelden bij de handhaving van het beroep. Dit belang kan niet ontleend worden aan de overtuiging van de verwerende partij ter terechtzitting dat de bestreden bijlage 26quater niet ten onrechte werd genomen. Gelet op de kosteloze rechtspleging die in deze werd vastgesteld, zijn er geen kosten verbonden aan de behandeling van het beroep zodat hieraan ook geen belang bij het

beroep kan ontleend worden, nog daargelaten de vraag of enkel om die reden een belang bij het beroep kan blijken.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen in de zaak met rolnummer X.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA